

Convorbiri

RESTAURAȚIA

— 8 Iunie 1930 —

Acum patru ani, într-o zi frumoasă de vară, s'a coborât, din înaltul cerului, în mijlocul poporului Său, asemenea unui erou din poveștile bătrâne, Cel care călăuzește astăzi destinele României, Majestatea Sa Regele Carol al II-lea.

Mărețul eveniment a căpătat atunci proporții cu atât mai mari, pe cât a fost de neașteptat.

Grava eroare dela 4 Ianuarie 1926, care zdruncinase puternic dinastia română a fost reparată, iar ziua de 8 Iunie, a devenit sărbătoarea dinastiei noastre.

Glorificăm, așadar, în această zi, dinastia română, care, prin tradiție și prin idealuri, s'a identificat întotdeauna, cu însuși statul și poporul nostru.

Poporul român e dinastic printr-o îndelungă tradiție. Dela întemeierea statelor române, fiecare țară a fost condusă veacuri de-a rândul de câte o familie domnitoare, care, legată puternic prin înalta pe pământul țării și de neamul întreg a contribuit, nemăsurat, la menținerea vitalității poporului și l-a creștat în vremuri vitrege o aureolă de glorie.

După unire, noua dinastie Hohenzollern s'a încadrat perfect în rândul vechilor dinastii prin faptele glorioase ale celor doi regi mari: Carol I și Ferdinand I, fauritorii României de azi.

Faptele Majestății Sale, Regelui Carol al II-lea de asemenea vor vorbi în istorie.

Iată de ce, considerăm Restaurarea actul cel mai însemnat, prin care s'a deschis drumul către un viitor frumos patriei noastre scumpe.

Ne mai rămâne acum să conlucrăm pentru realizarea Restaurării morale, atât de necesară astăzi.

D. L. Stăhilescu

Examen. de bacalaureat începe la 25 Iunie. Taxa este de 1200 lei.

Examenul de admitere în clasa V-a începe în dimineața zilei de 21 Iunie. Taxa ce se va depune la înscriere este de 150 lei. La cerere se vor anexa: actul de 4 clase liceu și actul de naștere. Examinarea la română, franceză, istorie, geografie și matematici.

Examenul de admitere în clasa I-a începe în dimineața zilei de 21 Iunie. Taxa ce se va depune odată cu cererea de înscriere este de 80 lei. La cerere se vor anexa actele: de școală primară, de naționalitate, de vaccin, de botez, de naștere. Examinarea la română și matematici — scris și oral.

PRO DOMO

Profesiile de credință dacă sunt pretentioase și mai ales săcătore pe vremurile acestea de căldură, sunt în schimb folositoare și mai mult încă necesare, când e vorba de acțiunea unui grup cum e cazul nostru. Cine ne citește de mult, ne cunoaște mai bine. Și ne citește mulți — dovadă tirajul gazetei — și ne cunoaște deci mulți.

Un popas — făcut și altă dată — l'am socotit însă necesar, acum. Să ne cunoască și cei câțiva, pătimiți de club politic sau mărunți ambițioși, care vor dela noi, vorbă răsădită.

Pentru aceștia, scriem cu toată oroarea ce avem de vorbă, să știe așa cum suntem. Nu la față, — căci nici un gard electoral nu ne-a suportat chipurile după cum nici un manifest promițând marea cu sarea — n'a fost girat de numele noastre; nici în ambiții personale pe care ni le știm stăpâni. Ci în dorința noastră de mai bine, în gândul curat de a fi de folos semenilor noștri, tradus săptămână de săptămână în paginile acestui ziar, scos cu atâta osârdie.

Că suntem înțeleși de cei mulți din oraș și mai ales din sate, mărturie stă numărul abonaților care crește din zi în zi, e sprijinul pe care l'am avut totdeauna la abonații noștri, care, au înțeles că ziarul acesta nu-i sprijinit de nici un potentat politic, n'are cont deschis la nici o bancă și nu se

înfruptă cu un ban măcar, din darnicele fonduri oficiale.

Liberi, putem deci vorbi deschis și sincer de faptele fiecărui ins investit cu drepturi oficiale, cu suflet curat, putem da sentințe morale acolo unde nevoia de curățire o cere.

Am făcut-o cu prisosință, cu toată cenzura, care ne-a pus adesea, plumb în aripi.

Privitor la partidele politice, am spus-o dela început, că noi facem o hotărâtă granițuire între activitatea politică și cea cetățenească. (Cu riscul de a ne ridica toți juriștii în cap vom face totdeauna deosebire între cetățeanul care suportă multe dar și pretinde multe și între politicianul mai modest, care pretinde multul... numai pentru sine).

Adresându-se părții de idealism din sufletul fiecăruia (nu credem că e floare rară!), Avântul, înțelege să rămână tribuna liberă, de politică culturală, de naționalism luminat și constructiv, hotărât și fără echivocuri și de relevare a valorilor intelectuale și morale. Nu ne-am amestecat nicicând în sterpele lupte politice: dovadă chiar recente alegeri comunale.

Iubind faptele, am dat și vom da pururi Cezarului ce o Cezarului. Cuni caractere tot se mai găsesc le-am primit cu brațele deschise, oricând au venit. Și le punem înainte cu tărie: Pe un

Ioachim Fiuoagă care și-a sacrificat o strălucită carieră pentru afirmarea neînfriată al unui adevăr: putrezeciunea morală din clerul de sus; pe un C. Turcu căruia puținii îi cunosc urmările atitudinilor sale curajoase și care barnic, aduce lauri instituției pe care o slujește; pe un I. Tăzlăuanu, Al. Grigorevici, A. Rotundu, M. Cojocaru, M. Avadanei, valoroși dascăli; Păr. M. Gavrilăscu sau Păr. Cojocaru vajnici ostași ai lui Hristos și atâți alții, care mă vor ierta pentru afișarea unor modestii creatoare, dar care cinstind paginile acestui ziar, se cereau scuze la lumină.

Munca lor și coincidența idilurilor noastre, a hotărât armonia ce domnește în căsuța grupării noastre. Ne mândrim cu prietenii înscrșiți în partide politice care poartă firesc pecetea cinstei și demnității făurită la această școală a Avântului.

Ambiții mărunte și chestii personale? Suntem atât de departe de ele...

E drept că se mai ridică la un an odată câte un domn răfnos care confundă gazeta noastră. Astea sunt însă copilării și le tratăm cu firească indiferență.

Sunt însă multe altele de spus din lupta ce o ducem și numai momente potrivite ne vor provoca să le arătăm pe toate.

Victor Andrei

REVISTA „CONVORBIRI LITERARE“

Revista „Convorbiri Literare“, apare, dela începutul anului curent (al 67-lea de existență) ireproșabil din punct de vedere tehnic și conștient întinerită ca redactare. Numărul recent, depo luna Mai, are un select și interesant conținut, din care remarcăm: Cezar Petrescu: **Astfel grăi cetitoarea în palmă și zodii** (fragment din romanul lui Eminescu); Mircea Florian: **Ideea de Neant**; Artur Gorovei: **Rarisime din Ion Creangă**; Al. Tzigara Samurcaș: **Manifestări artistice imbucurătoare și Expoziția „munca noastră românească“**; C. Gherota: **Înapoi la Maiorescu**, precum și numeroase cronici.

Dintre acestea din urmă ne permitem a reproduce una, privind activitatea culturală din orașul nostru, cristalizată, anul acesta, prin apariția **Anuarului liceului „Petru-Rareș“**, cu colaborarea prețioasă a mănușchiului de tineri profesori: V. Andrei, Ioachim Botez, Ion Dandescu, D. Stăhilescu, Ion Tăzlăuanu, C. Turcu, avocat Cheteanu, Pr. Matasă și institutor Cheorghiasa.

Iată cronica dela pagina 484: **Anuarul liceului „Petru Rareș“ din Piatra-Neamț.**

Rară bucurie ca aceea pe care citirea acestui anuar o poate pricinui.

Pentru cei ce cred că transformarea actualii stări din țară nu se poate face nici prin legi, nici prin simple dar mai ales simple ordine dela centru, ci prin transformarea materialului uman menit să conducă destinele noastre, grija pe care conducătorii și profesorii liceului din Piatra-Neamț o poartă pentru activitatea dinăuntru zidurilor școlii, dar mai ales pentru

ocupările din acele libere ale școlarilor, este de mare mângâiere.

Dacă ar fi atâtă și ar fi suficient pentru bucuria noastră dar mai este ceva. E încercarea acestor intelectuali de a crea o viață culturală proprie a provinciilor. Înființarea unui muzeu menit să dovie sinteza regiunii și reprezentând istoria, etnografia, forma și slova ei, înființarea unei biblioteci publice a orașului (e vorba de biblioteca liceului a cărei început să ducă către întemeierea școlii N. R.) cuprinzătoare a 8.000 volume, dar mai ales studiile publicate în acest volum sub modestul dar semnificativ titlu de „contribuții pentru o monografie a regiunii“, sunt fapte ce trebuiesc remarcate.

Ion Creangă, scriitorul pămantului din „Câmpul lui Dragoș“, „Câteva spicuri din graiul

popular depo Valea Bistriței“, „Vechile școli din județul Neamț“, „Încercări asupra climatologiei orașului Piatra-Neamț“, „Considerații geologice asupra muntelui Petricica“, iată câteva din aceste studii care arată suficient, din simpla enumerare a titlurilor, nu numai frumusețea ideii dar și minunția realizării.

Manifestări ca acestea te consolează de inactivitatea majorității intelectualilor noștri din provincie ce se consideră evitați în orașele lor, jinduind meru după Capitală și a căror singură preocupare este nenorocirea ce se numește politică.

Dar despre această nenorocită situație a provinciei românești și despre adovărata dezertare a intelectualilor noștri, cu altă ocazie, pe care o sperăm cât mai apropiată!

A. C. T.

CREDINȚI PĂGÂNE

II

de Vasile C. Șoarec

Judecătorul Robu, aflător în țârgul depărtat al Moldovei, de numai două luni, cunoștea în amănunțime — după cânti și povești — viața stăpânei Zbereștilor, așa că urcând scara celească ce avea să-l ducă la conac, eluta să puie în rândul gândurilor, de cum trebuia să se înfăptoseze femeii din bucăți. Știa bine că la felul de viață așa cum i se făcuse cunoscut de localnici, trebuia să fie și multe scormituri. Nimic nu crește în mărime până a lua înfrumusețări nebănuite de cât s'vonul, la care se adăga roșimea închipuire. Din cele ce avea să-i povestească Goronei căi numai așa mai era cunoscut în ținutul unde trăia avea să

desprindă partea aceea de cea închipuită, pentru a i se desluși întregimea mîței aceleia, de care trebuia să vorbească în actul de întărire al testamentului.

Căldura apăsătoare a soarelui, unei după amiezii de vară, făcea să i se deslușească valurile de aer ce jucau deasupra lamurilor cu sămănături și din loc în loc urmărea cu privirea șorbul leneș al ciocănilor motați, care speriați de pe mîngăia șantului de tropotul cailor, abia își întindeau aripile. Drumul uscat de arșița lui cuptor se bucura parca de alergătura roților și de tropotul cailor, din a căror pricină îi dădea puțința să mai răsuflă măcar pe acolo unde colbul se ridica în

RĂSBOIENII

de I. CODRUȚ

Cine nu cunoaște, măcar din auzite sau din cărți, localitatea istorică, unde „Atletul lui Hristos“, numai cu un pumn de boieri moldoveni, a ținut piept trufășilor hoarde ale Semilunei!

Locurile, pe unde odinioară a răsunat buclumul a foc și la bejenie, și astăzi parcă te'nfloară.

Din singura pădure rămasă în partea de apus, din codrii de nepătruns de altă dată, străjuiește umbra marelui Vo-evod.

Ca semn de aducere aminte a celor întâmpliate, s'a ridicat un monument chiar pe locul unde se presupune că a fost bătălia.

În spatele monumentului s'a construit un pavilion din lemn; iar de jur împrejur, s'au plantat tel, luând astfel naștere un mic, dar simpatic parc.

Și în fiecare an, la sfârșitul lui August acolo în acest parc, se făceau serbări frumoase, la care luau parte toate satele din împrejurimi.

Erau adevărate momente de înălțare sufletească și minunat prilej de educație națională pentru tineret.

Cu timpul însă, acest frumos obicei s'a parșit. Și parșit a rămas și parcul precum și monumentul.

Gardul care-l împrejmula a putrezit, s'a dărâmat și altul la loc nu a mai ridicat nimeni.

Pavilionului, l-au putrezit dușamelele și acoperișul i s'a spart. Monumentului — de vitregia vremii și a sorții — i s'au șters aproape cu totul inscripțiile de pe el. Iar ca o ironie și ca o batjocură la adresa românismului și a credinței, necunoscuți fără de lege și suflet, au rupt crucea dimpreună cu ciocul vulturului din vârful monumentului.

Tell, în fiecare vară sunt devastați și ciuntii, de către copiii care vin să le culeagă florile.

Pe locul acela sfânt, se bagă astăzi vitele, care pasc lăraa din jurul monumentului.

Ce urătă lecție pentru tineretea viitoare cari vin în pelerinaj, cu dascăli lor! Cu toată strădania pe care o vor pune însoțitorii, ca să le motiveze poate această stare de lucruri, ei vor pricepe una și bună: „Nu mai avem respect pentru lucrul public și nu mai cinșim deloc memoria celor ce și-au versat sângele pentru gila strămoșească“.

Oare conducătorii comunei Rășboieni nu au lesit niciodată din primărie să vadă prin comună ce mai este? Nu le rozește oare obrazul de

continuare pe pag. 2-a

naltul cerului, trăgând o lungă urmă ca de fum, ce se întindea ca o pânză lată de-a lungul ogoarelor. Cei 4 cai înaintași cu hamurile grole de găteli argintate, înșpuiați în strengururile întinse, se încordau la pocnetul bicicului surugiuului. Ferbinteala molesitoare a soarelui așternea un val eugeului și nu îngăduia minții să lego bine firile gândurilor. Cărutele ce-și încrucișau mersul cu caleașca bozească făceau răsunătoare călătorului nostru mai greoaie, cu păturile de colb ce-i răpădeau ochii, gura și nasul. Căutând, totuși, să deslășă din fîmța aceleia ce trebuia s'o cunoască pesto căteva ceasuri, tot ceea ce omenește își găsește ianmirea în felul de a fi al unei ființe, care să-ți îngroașă chipul

continuare pe pag. 4-a

RĂSBOIENII

continuare din pag. 1-a

rugine când văd el starea în care se află monumentul? Nu știu de ce, nici onor. autorități dela centru nu s'au sesizat de acest lucru. Doar toate întrunirile politice, în stil mare, aici la monument au loc și mare parte din cel ce conduc destinele acestui județ au luat parte la aceste întruniri și chiar de pe treptele monumentului și-au ținut discursurile.

Și unde mai pui că Răstobolenii—în trecuta guvernare—au trimis chiar din sânul său, un reprezentant în parlamentul țării!

Dar nimeni nu și-a adus aminte de aceste lucruri.

Toată lumea preocupată de alte griji, cine să se mai gândească la cei morți!...

...când, în apus de soare, clopotele mănăstirii—etitorie a Marelui Ștefan—răsună trist și jalnic, din adâncimi și din umbra codrului, răspund dururile vitejilor plăieși din oastea Voievodului, ca o grea mustrare.

I. CUDRUȚ

Crima din obor

Unul din criminali a fost prins. — Un funcționar dela Prefectura locală implicat în pregătirea crimei

E proaspătă în amintirea cititorilor noștri, oribila crimă din obor, căruia i-a căzut victimă bătrânul Moise Katz. Mobilul crimei a fost jaful. Cercetările au urmat asidui până săptămâna trecută, când, destoinic agent dela poliția locală Andronache, a isbutit să aresteze pe unul din criminali, tocmai la București. Criminalul arestat se numește Costache Budescu de 32 ani, de loc din Bacău. E de meserie zugrav. La instrucție a mărturisit totul d-lui comisar Haiden, arătând că a fost ajutat la săvârșirea oribilei crime de către indivizii: N. Bălan, David Popa și Ion Sava, din același oraș. Aceștia, au fost puși în urmărire și se crede că în câteva zile vor fi prinși. Fapt senzațional e că prinsul a arătat că „vânzător al pontului” pe I. Ildiceanu funcționar la prefectura locală.

CERCURI CULTURALE

◆ Duminică 3 Iunie a. c. s'a ținut, la școala din Gârșina ședința cercului cultural învățătoresc, „Sarata-Pângarați”.

După participarea la slujba din biserica satului, unde a predicat frumos d. inv. I. Humă la ora 11 a. m. s'a început ședința intimă, care a constat din: o lecție de compunere ținută de d-na P. Iliescu; o conferință despre „sufletul femeii în pedagogie” și una despre „cooperative școlare”, pe care a ținut-o, foarte documentat, d-na Aurelia I. Miron.

După amiază a avut loc o frumoasă serbare, compusă din: recitări, coruri și dansuri naționale. S'au remarcat elevele Epache și Gherasim din cl. IV-a, la recitări pregătite de d-na Domnica Pitaru și în special corul de flăcăi și fete pregătit și condus de d-l Constantin Cazacu.

A vorbit, apoi, sătenilor, d-l Inv. I. Lămătic despre: „cooperative satești” și d-l S. Revizor Vlad, care a mulțumit, în numele autorităților școlare, domnului Inginer șef al sondei „Gârșina”, Stoicoiu și domnului I. Konrad inginer șef al ocolului silvic Gârșina, pentru sprijinul ce-l dau școlii.

◆ In ziua de 31 Mai, a avut loc la Buhănița șed. cercului pastoral „Răpciune”. Un sobor, în frunte cu protoereul județului, a oficiat sf. liturghie după care a predicat pr. Th. Sava, despre viețile sfinților, ca pildă pentru viața de azi. La ședința de după masă a vorbit preș. cercului pr. P. Grigoriu—Răpciuni despre „Foioasele cercurilor pastorale”, după S. Sa, pr. M. Coroamă Hangu a tratat subiectul „Biserica, control de viață a creștinismului”, apoi pr. protoereu I. C. Manolescu a dat sfaturi pentru viața practică a creștinilor din ziua de azi. În ședință in-

timă s'a făcut critica tuturor celor expuse. La solemnitate au luat parte vre'o 500 de săteni din împrejurimi cărora li s'au împărțit gratuit și cărți de adevărată educație creștină.

◆ Duminică 3 Iunie cor. a avut loc cercul pastoral la Mastacăn, Predica a fost ținută de pr. Gherasim despre „Iubirea ca virtute creștină”. În ședința publică a vorbit pr. A. Mrejeriu despre „Criza morală, cauză a crizei economice”. A urmat apoi ședința intimă.

E de notat în acest loc activitatea laudabilă a pr. arhim. Mina Prodan, care a reușit ca dintr'un sat stilist cum era Mastacănul cu câțiva ani în urmă, să facă un sat model. Din Piatra-N. au luat parte la cerc, pr. prot. Manolescu și pr. Verșescu aj. protoereu.

Jamboreea Cercetășească dela Constanța

(5—20 Iulie a. c.)

Oricine poate lua informații dela Comandamentul Cohortei „Cealăul” (Liceul Petru Rareș) asupra condițiilor foarte avantajoase de participare.

Protițați de minunata plajă băi de mare și de soare, sub ocrotirea acestei sănatoase organizații a tineretului, aducătoare de sănătate și înviore a trupului și minții.

Noua organizare de educație a tineretului pregătită de Ministerul Instrucțiunii dă o deosebită atențiune cercetășiei. În școală și în afară de școală cercetășia ajută și completează educația din familie și din școală.

Aducem la cunoștința d-lui Primar pericolul ce-l prezintă pentru sănătatea cetățenilor, sistemul de apă la zarzavaturile în murdăria Cuciului sau chiar în a canalului colector din piață, pe care îl practică unii vânzători de zarzavaturi.

Un autor pe săptămână *)

VASILE PÂRVAN

Vasile Pârvan este farul uriaș care luminează întunecimile de nepătruns ale istoriei Daciei. Moartea care l-a răpit în plină activitate și maturitate, a lăsat rană nevindecabilă tinereii noastre științe istorice.

Istoricul a fost dublat însă și de poet.

Admirabilele pagini din „Memoriale” și din „Idei și forme istorice” sunt de o neîntrecută frumusețe și inspirație; ele uimesc și încântă sufletul și urechea prin armonia stilului.

Lângă acestea se așează „Inceputurile vieții romane la gurile Dunării”, apoi, pentru toate, tronează cele aproape 1000 pagini ale monumentalei „Getica — o povestire a Daciei”.

În total, acest mare cercetător, cel mai neobosit istoric, al trecutului vieții românești, apreciat în toată lumea savantă, a scris 144 cărți și broșuri și a condus trei reviste de specialitate.

1) Sub acest titlu recomandăm săptămânal, pe cei mai buni autori și pe cele mai bune opere, literare și științifice, apărute la noi. Ordinea succesiunii lor în această rubrică nu este în legătură cu valoarea; ea depinde de posibilitatea redacției de a se informa.

REVISTE ȘI ZIARE

Revista Română de Bridge București an. I No. 1. Apare lunar sub conducerea unui comitet format din proeminente personalități din lumea politică și tehnică, cu scopul de a răspândi și organiza la noi, acest „șah” al jocului de cărți. Articole interesante semnate de d-nii ing. Matasaru, ing. Teodoreanu, Vintilă Rusu Șirianu, Dinu Matasaru, ș. a. Probleme și o bogată bibliografie întregesc revista, ireproșabilă și ca ținută tipografică. Abonamentul 300 lei anual. Red. str. Speranței 40 Buc. III.

Revista Făt Frumos — Cernăuți, anul 9, Nr. 1 — director Leca Morariu. Prezintă o sumă de interesante articole literare, artistice, științifice și sociale. E o revistă pe care o recomandăm călduros cititorilor, abonament 200 lei pe an, redacția la Cernăuți strada Arhim. E. Popovici 4.

Ziarul Ideea Națională, Buzău, anul I, Nr. 21, cu un foarte interesant articol „Noua ideologie Națională” de prof. C. Rădulescu Motru.

Revista Tinerimea Română — București, anul 52, Nr. 8, număr închinat concursurilor Soc. Tinerimea, din anul acesta.

Revista „Viitorul” — bisericească și didactică, Buc. anul 22, Nr. 10, aduce o serie de probleme asupra organizării bisericii și școlii. O recomandăm călduros preoților.

Abonament 200 lei pe an; redacția la Pr. Boroianu, str. Negusori 17 București IV.

Ziarul Credință și fapta, Iași, anul III, Nr. 37 și 38, cu interesant cuprins moral educativ.

VINURI FALȘIFICATE

Următorii depozitari de vinuri au fost găsiți cu vinuri falsificate și amendați de Ministerul Agriculturii Direcția Viticolă, după cum urmează:

Körner și Ionaș Calmanovici amestecat cu acid benzoic, 10.000 lei.

David Mendelshon amestecat cu sirop, 10.000 lei.

Meilich Iacobi amestecat cu zahăr, 10.000 lei.

Șmil Harabagiu amestecat cu sirop, 10.000 lei.

CREDINȚI PĂGÂNE

continuare din pag. 1-a

ei în marginile îngăduinței unei judecăți noimărită de slăbiciunile omenirii. Soarele începuse a scăpa și în depărtarea zărilor arunca printre norii de aramă, trâmbe de lumină cu care poleiu spicele grăului rămas încă nesecarat.

În boarea răcoasă a înserării, propelițele umflându-se gurile, se îngânau în pipădăcilor lor, cu ciurpălele rădănelor, ostentiv, credincioase în sborul lor ca săgeata. Trecând po lângă cireada de vite ce se înturna de la suhat, pe când soarele trimetea cele pe urmă raze să scilpească pe turla bisericii din curte, în farmecul înserării, caleașca amestecă și ea de huratul roților, intra acum pe poarta curții din Zherești.

Urmând rânduiala cunoscută după ce li s'a senturat cu amănunțime îmbrăcămintea și încălțările, ea nici un fir de colb să nu se aducă în ensă—oaspeții au fost îndrumați în geamănel larg al conacului, cu privirea către miază-noapte, unde Gorioașii aștepta de mai bine de două ceasuri, cu masă făcută. Vremea fiind mult înăltă, nu s'a ză-

bovit și bucatele au început să fie aduse pe masă. Bătrâna ușor dambăglită de mână și piciorul stâng ședea în capul mesei; având la dreapta pe judecător și în stânga pe greșier. Măsură că la conacul Zhereștilor puteai lăsa călășă prăguri în colt din urmă 50 ani, femeia dintr'o bucată cu agerimeea minții ei în anii tinerei, cumpătată la mănăcare, frunzărind mai mult bucatele, își deschise sufletul celor doi oaspeți, pe care-i fermeca cu vorba ei trăgănată, până mai către miezul nopții.

Domnilor, le vorbi ea, despre apucata de Gorioaș, Dr. care nu sunteți străini de viața ținutului unde hălăduim, veți fi auzit de bună seamă. N'am eu ce mă lăuda, după cum nici n'am să mă desvovătesc de toate câte mi se pun în sarcină. Așa dintr'o bucată cum sunt, socot bine că după loviturile pe care soarta mi mi le-a crutat, este vremea să închei socotelile, că nu se știe când vine ceasul. N'aveam nici 40 ani când am făcut un testament, dar eu scingerea vremei și mai eu samă după socotința ce mi dau că cei 7 copii ai prigisitului meu

frate, o păcat să rămână înstrăinați de averea Goronilor, v'am pus în sdruncin, să veniți cale atât de lungă să vă încredințez cea de pe urmă dorință a mea. Poate că este prea mare neajunsul ce v'am făcut, dar n'am avut încotro, căci boala și bătrânețea nu mi îngăduiau să fac eu însuși drumul până la țarg.

Legând firul amintirilor în cele mai mici amănunțimi, fără ca nimic să-i scape, Gorioaș povesti oaspeților, ca dintr'o carte deschisă, viața o întreagă. Așa aflară ei, că după moartea soțului și a singurului său copil, stăpâna Zhereștilor luă hotărârea nestrămutată să-și petreacă anii vieții între săteni și să le fie pildă și ajutor în toate: Gospodăriile tomenice, cu ogrăzi bine împrejmuite, livezile cu felurite soiuri de pomi, vitole bine îngrijite, stupii cu roșii, biserica înzestrată cu toate cele trebuitoare slujbei Dumnezești, școala pildă de întocmire nu era vădută de școlari, care cu dragă inimă își luminau mintea și își întăreau înșurările sufletului prin învățăturile ce primeau.

În rândul de jos al conacului, oăile stăteau parte pentru creșterea gândacilor de mătasă și parte școalei de țesătorie, în

care stative nenumărate cu buitul vatalelor și călătoarelor, părea o muzică din zori și până în noapte. Cu așa întocmire și rânduială pilduitoare, Judecătorul Robu multumindu-se din vreme în vreme să încuviințeze cu câte un da și să preamărească munca vredniciei stăpâne a Zhereștilor, frământat de gânduri și minunat de înflăcăturile ce găsisse aici, se întreba de unde venise avonul că Gorioaș e o femeie cam sucită.

Se părea că vorba ajunsese pe sfârșite. Obosala se zăgăruia și pe fața oaspeților, dar bătrâna părea istovită. Când numai bine era vorba de luat bună seara, Gorioaș mai cuvântă ascultătorilor:

— Lucrurile nu se mărginesc în toate câte le-am făcut și vi le-am povestit. N'as fi eu vestita Gorioaș dacă n'ați mai ști un lucru. Aflați dar, că în tot pasul vieții am avut și eu slăbiciunile mele. Cum moartea barbatului meu a urmat zilei în care din gresală am vărsat candelă pe rochia mea, iar moartea copilului mi-a fost prevestită de un epuro care mi-a tăiat drumul când mă înturnam cu trăsura din țarnă, nu se pomenește căs ori semn pe lume, în care eu să nu cred și să nu am teamă. Dacă Dumnezeu mi-a dat pînea de miute

și toate puterile până la vrâsta în care mă aflu, nu puțin a înrăurit felul meu de a fi și a mă feri de semnele rele. Nu uit cătă omenire s'a stins înainte de vreme din neamurile Roznovăneștilor, Stolnicenilor, Bălăneștilor, Litonilor, și altor boeri moldoveni, numai din pricina că în viață fiind își pregăteau mormintele.

Când să plece la culcare, Gorioaș adăugă judecătorului:

— Da ai însărcinarea să te încredințezi din câte le-ai auzit de la mine, dacă sunt ori ba în toate mințile. Dela această încredințare atârna întărirea testamentului sau nu. Gândind până dimineată la toate câte le-am spus, mâine voi afla din gura D-tale dacă întărești cea de pe urmă voință a mea, ce am să ti încredințez.

Avântul

singurul ziar creștinesc, de politică independentă și de propagandă culturală, din acest oraș și județ, scris în întregime de profesori secundari, preoți, ingineri, avocați, învățători, etc.

Citiți-l și răspândiți-l.

CRONICA

INTERNA

◆ **Pe frontul politic nimic nou.**

La „centru“ guvernul transpiră încă după ce a trecut pe sub dușul ferbinte al expedierii în opoziție; prin colțurile țării alegeri comunale: înjurături, scu-turături, lucrături și... of-taturii.

Totuși pericolul n'a trecut. Se spune că „strigoii“ gu-vernului, recte Argetoianu, va mai apare-și la toamnă. Cel puțin de-ar fi răcoare atunci, căci o nouă ridicare a termometrului politic, doamne ferește, ar putea fi fatală guvernului lui domnu Guță.

◆ **Audierea lui Seletzky** continuă în fața comisiei de anchetă parlamentară. Chestia cu „lemnul“, „cau-ciucul“, „cărbonele“, înce-pe să se lumineze. Boteza-tele, ar fi ministerele de jus-tiție, finanțe și armată. Se anunță destăinuirii senzațio-nale. Ce-o mai fi se va vedea. Numai să nu amu-țească bietul Seletzky, așa pe negândite.

◆ **Recursul asasinilor lui Duca**, a fost respins de către Înalta Curte de Casație.

EXTERNA

◆ **Conferința dezarmării** tinde să se transforme în dramă. Deoparte Anglia susține ideea dezarmării totale cerând o amânare a conferinței, pe de altă Franța susține ideea dezarmării bazată pe ideea siguranței. Teza Franței, e sprijinită și de grupul Micii Înțelegeri. Eșuarea conferinței vine cu un grav dezacord între Franța și Anglia, cele două prietene de ieri lucru pe care nu l dorește nimeni din aliații lor.

◆ **În parlamentul grec**, a fost o bătaie cu scaunele între un deputat și un fost ministru.

Colonie învățătorească în Banat.

La Lipova-Banat se orga-nizează vara aceasta o co-lonie pentru învățătorii dori-tori de a duce timp de o lună de zile, o viață de înfrățire și preocupări exclusiv cărturărești.

Se vor face excursii, se vor ține conferințe de către distinse personalități din lu-mea bisericească, didactică și ziaristică și se vor face cursuri.

Programul cursurilor pre-vede câte o săptămână în-chinată educației morale și naționale, artei și educației cetățenești, economiei na-ționale și igienei rurale și înfrățit filosofiei și peda-gogiei.

Înscrierile se primesc până la 15 Iunie a. c. la D-l Gh. Beuran inv., președintele asoc. „Tineretul învățăto-resc“ din România, comuna Chizdia, of. Șistarovaț-Li-pova jud. Timiș-Torontal.

Taxa de înscriere circa 800 lei. Participanții vor a-duce cu ei rufărie de pat.

Rezultatul alegerilor comunale din localitate

După cum am anunțat a-legerile comunale s'au soldat în orașul nostru cu un re-zultat neașteptat: liberalii au luat 16 mandate intrând în consiliu d-nii: Alexandru Gheorghiu, Cicerone Pa-llade, Vasile Anton, Dr. Șt. Coșereanu, Al. Ionescu, Al. Stark, C. Manoliu, Andrei Spiru Paul, Dimitrie Bog-dan, Bianca L. Schwartz, Marin Preotu, Dr. A. Fișer, Henrieta Ivașcu, C. Como-niță, Dim. Coman și Vasile Panțiru. Iar țărăniștii au luat 12 mandate respectiv d-nii: G. V. Măcărescu, V. Grigoriu, V. Crețu, Jenică Lazariu, M. Solomon, Dr. P. Ionescu, I. Făinaru, Al-berst Weinberg, I. Tărbescu, Elias Herscovici, V. Tulitu și D. Mihai.

E neîndoișoas faptul că li-beralii au fost în total vi-tregiți de împrejurări pe deo-parte din 8000 de alegători înscriși nu și-au ridicat căr-țile decât vre-o 4000 din cari n'au votat decât 3600 iar pe de altă parte listele lor ca-muflete le-au făcut rău im-părțind și mai mult puținele voturi depuse în urne de către votanți. Dacă numărul votanților ar fi fost mai mare totalul voturilor liberale ar fi fost destul de diferențiat

față de cel al opoziției ast-fel că diferența n'ar mai fi fost numai de 500 voturi.

Celelalte 4 liste neîntru-nind nici una cinciemea n'au obținut nici un mandat. To-tuși un adevărat succes au avut georgiștii, cari cu lista depusă în ultimile zile și fără să fi făcut nici un fel de propagandă deșantată sau demagogică, au putut obține un număr de 114 voturi. Aceste voturi date de cetă-tenii conștienți și fără ca lista să fi avut sprijinul la care veșnic se apelează—sis-tem av. Matasă—al evreilor întrucât n'avea nici unul printre cei 28, nu le poate face decât onoare,

Se așteaptă cu nerăbdare constituirea cons. comunal întrucât se sunește că cons-ilierii țărăniști și cu câțiva liberali cari probabil că nu-l văd cu ochi buni pe actua-lul primar vor susține cu o-cazia viitoarei alegeri can-didatura altui consilier la conducerea comunii. Ar fi o lipsă de tact din partea acestor câțiva, ca împrumu-tând ajutorul opoziției și tre-când peste rigidă disciplină de partid a liberalilor, să răstoarne un primar așa de bin și vrednic ca d-l Al. Gheorghiu.

V. L. St.

O LĂMURIRE

d-lui P. Popovici-Mastacăn

La acuzațiile aduse de d-l C. Hoiescu prin articolul publicat în ziarul „Avântul“ din 3 Iunie a. c. mă simt dator din respect pentru o-pinia publică și stima ce păstrează conducătorilor acest-ui ziar, să dau lămuririle ce urmează:

1. Darea de seamă publi-cată aci în numărul din 20 Mai cor. o afirm, reprezintă în esență, procesul-verbal referitor la ședința cercului „Spiru-Haret“ ținută la 13 Mai cor. la școala din Bor-lești.

Dovadă, stă însuși amin-titul proces-verbal semnat de toți membrii cercului, a-fară de d-l Hoiescu, care a refuzat să semneze, după cum a refuzat fără a se jus-tifica semnarea procesului verbal de fixarea progra-mului de activitate pe anul în curs.

2. D-ra M. Marian a con-tribuit la realizarea progra-mului ședinței din acea zi.

3. Despre d-l I. Blaga, s'a scris atât cât trebuia și mai ales cât îngăduiau cerințele redacționale ale ziarului.

4. D-l Alexandru Crivăț, președintele cercului, pe care îl stimez prea mult pentru a-l măguli inutil, s'a decla-rat destul de mulțumit cu cele publicate de noi.

5. Nu sunt obligat să aduc la cunoștință chestiuni în afara de programul cercu-rilor culturale țat prin pro-cesul verbal dela început și nefind avizați cu nimic mai înainte, după ordinele în vi-goare.

6. Despre d-l Hoiescu s'a

scris atât cât trebuia refe-ritor la subiectul D-sale fi-xat în programul cercului.

Socotesc că menirea zia-rului „Avântul“ fiind altul, nu poate fi un câmp deschis polemicilor și intrigilor, ce nu fac cinste mai ales cor-pului nostru dascălesc.

Numai vremea este aceea care recunoaște munca și meritele fiecăruia dintre noi. Să lăsăm ei această desle-gare, iar ziarului „Avântul“ liniștea pentru realizarea frumosului program de ma-nifestare și cultivare națio-nală, care e și idealul nostru al tuturor.

P. Popovici

Nota Red.— Împărțiri am dat ou-vânt atât d-lui Hoiescu cât și d-lui Popovici. Incidentul prezintă pro-pușină importantă pentru opinia pu-blică îl considerăm închis.

Formalități de îndeplinit pentru leșirea la pensie

1. O cerere adresată Ca-sei Penșiilor din Ministerul de finanțe București, la care se alătură:

2. Actul de naștere al pe-țiționarului, al soției și co-piilor minori.

3. Certificat dela primărie că ești în viață și domiciliul

4. Certificat de bună pur-tare.

5. Certificate de timpul servit ca funcționar la di-verse instituții, cu mențio-narea câți ani s'au făcut rețineri pentru pensie, câți ani ai servit și ce concedii ai avut.

6. Certificat de situația militară.

7. Certificat de primirea demisiei.

Totul e relativ.

Vorbeam în ziua alege-rilor cu un candidat de pe lista „cercul cu crucea la mijloc“ și-mi spunea: Până acuma pentru noi a fost prost de tot; dar poate de acum înainte va da D-zeu și ne va fi mai bine.

O fi! i-am răspuns; dar vezi că numai pentru o ju-mătate, poate, a fost rău, pentru cealaltă jumătate, a fost bun și încă bun de pus la rană... și a alinat rana unei opoziții destul de lun-guețe. Vezi că partidul nos-tru e tocmai ca împratul din povești: cu un ochi plânge, dar cu celalt râde, și râde bine.

Două operații.

Săptămâna trecută, d nii Pșepelinschi și Măcărescu au făcut mult șgomot în lo-calitate. Pe când d-l Pșepe-linschi îl „opera“ pe d-l Măcărescu în propaganda electorală, d-l Măcărescu „l'a operat“ pe d-l Pșepe-linschi în ziua alegerilor...

Au și ei dreptate.

Azi, când nu numai func-ționarii publici și cei comer-ciali luptă pentru respecta-rea repausului duminical, aflăm că mai mulți preoți, —din cei cari vād mai mult de politică decât de bise-rică—au început și ei să se agite, cerând completarea repausului duminical. Ei cer ca Duminica și sărbătorile să se închidă și bisericile, fiindcă și ei sunt oameni și au drept la odihnă.

Din propagandă. (Procedee electorale).

Nu numai la noi, în toată Ro-mânia. Marce.

Un cap de listă: Frați-loor! De ve-ți întreba cine-i cel mai învățat din țarg, greu vi-se va răspunde. De ve-ți întreba cine-i cel mai bogat, iar îi greu de pre-cizat; cine-i cel mai bețiv —și sunt slavă domnului—părerile vor fi împărțite. Dar de ve-ți întreba cine i cel mai prost din țarg, și copil-ul de țată vă va răspunde.

Alt cap de listă: Un pan-glicar, un pungaș, un exroc a luat banii fără nici o so-coteală, i a băgat în buzu-nar, a călcat legea conta-bilității publice, la parchet cu el...

Al treilea cap de listă....

..... etc.

Nu degeaba a spus, cine a spus, că politica-i o cur(ă).

Un succes al nostru.

Cetind ziarul „Avântul“ și luând cunoștință de in-tenția ministerului de interne de a considera ca nule și nevenite faptele celor ce nu se vor denunța singuri, de teamă că nu vor mai fi luați în seamă, făptașii cri-meii din obor sau predat la... București.

Noi înregistrăm un succes și suntem mulțumiți; poliția jubilează și e și ea mulțu-mită, toată lumea e mulțu-mită...

Făptașii au fost invitați să vie la Piatra-N. și pe tot parcursul de acolo până

aici li s'a atașat o echipă de poliști locali.

Ajunși în localitate, vor descinde, bineînțeles în a-restul poliției. Găsim că ar fi cazul să li-se aplice to-tuși o mică mustrare... cor-porală, pentru faptul că nu s'au predat încă de a doua zi după crimă.

„Dosul“.

Pe un perete, manifeste electorale:

Cinema Regal „Isпита“ alături: votați lista No. 4; mai jos: Votați I, deasupra Votați pe dosul listei...

Cetățenii cetesc, injură și comentează. Unul veșnic nelămurit, spune tare ca pentru el dar să audă și alții:

—Cum să votez pe dos? Ce, așa prost mă cred ei pe mine? Ce socot că noi nu știm cum să votăm?

Eu nu voi vota „pe dos“, eu voi vota cum trebuie.

—Vezi măi să nu votezi „cu dosul“ îi strigă un mu-calit în răsetele celorlalți gură cască.

A doua zi se întâlnesc:

—Ei măi, vezi că am știut cum să votez? Nici „pe dos“ și nici cu dosul.

—Ba se vede că ai votat „cu dosul“, dar ai votat inteligent, îi răspunde celalt posomorât.

Și apoi ca să se răsbune:

—Și adică crezi tu măi că de acum ai să te adă-postești și tu în „dosul lui Ce...“?

—Ba bine că nu.

—la-ți grija măi fărțate; locul acesta onorabil, de mult e ocupat de alții, îi spuse necăjitul, plecând mormăind.

G. C. Gheorghiu

DIVERSE

◆ **In Comuna Bodeștii-Precista** a luat ființă Asociația culturală „Satul“ sub președinția d-lui Ionel D. Dom-nescu, corepondentul re-vistei culturale „Satul“ din București și secretarul com. Bodeștii-Precista.

◆ **Ziarele** au anunțat că în satul lapa se ridică o biserică stilistă, din cercuri autorizate aflăm că știrea este eronată.

◆ **La 31 Mai** s'a pus cu deosebit fast piatra funda-mentală a unei biserici ste-liste la Oglinzi. Au luat parte vre o două mii de săteni Au vre o cunoștință autoritățile superioare ad-ministrative de acest lucru?

◆ **In numărul trecut al ziarului**, la întrebarea noas-tră privitoare la situația d-lui M. David, învățător la Ghin-daoani, să se citească „viață verificată“ în loc de „viață necăzită“, cum a apărut tipărit.

◆ **În numărul trecut al Avântului**, foiletonul „Cheile Bicazului“ pag. 3. ultima coloană în loc de „Pârâul Bicazul a cărui izvoare...“ să se citească:

„Pârâul Bicazelulu“ a cărui o parte din izvoare...

Doriți un vin bun ce întrece cea mai bună șampanie ?

Găsiți numai la magazinul de coloniale, delicatose, pescărie și băuturi

V. V. THEODORESCU **recunoscut ca cel mai bine asortat**

Luând desfacerea generală a celor mai bune vinuri și rachiuri naturale din pivnițele Odobești G. Bronea, viile proprii, direcția D. Pivniceru, dă posibilitatea onor clientele să compare adevăratul vin din struguri selecționați, neîntrecut în calitate iar ca preț se desfide orî-ce concurență

Pe lângă această desfacere magazinul este bogat asortat cu toate produsele casei Naville, Cointreau, Marie - Brisard și Cinzano.

Zilnic pește proaspăt și sărat,
icre negre moi și tescuite

Toate mărfurile fiind aduse dela prima sursă
îmi dă posibilitatea să vînd cel mai efin.

incercați spre convingere

DIN CARNETUL UNUI PĂDURAR

CHEILE BICAZULUI

(continuare)

de I. Clupală

După o jumătate de ceas ajungem la o cascadă mai mare în mijlocul căreia străjuesc de veacuri, câteva blocuri enorme de piatră, cari prin piedica lor fac cascada și mai spumoasă și mai sgomotoasă și mai urlătoare. Înaintea acestei cascade se deschide un mic loc mai plan ceva, la care trebuie să trecem pe trei punți, lungi și încontinuate. Primele două aveau câte un parapet simplu, de formă, dar era, cea de a treia și cea mai lungă era compusă din trei lemne rotunde, două mai subțiri și mișcătoare la ori ce atingere mai grea, cea din margine era cioplită pe o parte și nu se mișca în timpul mersului pe ea, și fără parapet. Câți fiori pe fiecare în trecerea peste cascadă, pe lemne care se mișcă și fără parapet!... Cu multe emoții am trecut toți bine. Ne-am așezat pe niște bolovani pe care i-am botezat scaune, ca să ne odihnim puțin de oboseala drumului și a multelor emoții tot așa de mari.

— Mai avem mult d-le C.?

— Puțin de tot de tot d-le Col.

— Cât e puținul ăsta?

— Un sfert de ceas cel mult d-nă maioreasă.

În acest locușor să repede vijelios și spumos fratele cel mare al Bicazului Pâr. Cupașilor și-și pierde numele.

Încă un pas și am ieșit din Gura Jadelui cum le spune multă lume la Cheile cele mari, după doi Km. de mers încet și după 40 minute de timp.

O altă privesc de altă natură, dar tot de așa de mare valoare turistică începe. Pe malul drept al Bicazului, micșorat în afluenții pe care i-a lăsat în urmă, se întinde în serpentină forțată o fostă șosea bună odată, când a fost făcută înaintea razboiului celui mare de către Unguri, acum deabia este umblată de pedestri. Într'un sfert de ceas străbătem cei 500 - 600 m. de drum mai pe poteci mai pe șosea, și ajungem la partea șoselei, care este bună pentru ori ce fel de vehicul și pentru mașină de ori ce mărime, prin Via Ghilcoș - Gheorgheni.

O nouă bodegă la dispoziția excursioniștilor obosiți de drum și dornici de puțină odihnă: bodega dela Tunel.

De aici se vede în oval munții cei uriași și sălbateci precum și intrarea în chei. Turnul Bardosului sau Piatra Altarului 1121, ca o bardă uriașă cu tăiușul în sus, unul din cele mai înalte vârfuri stâncoase de pe aici, iar în amont Bicazul curgând la vale prin cascade cu pante repezi și abrupte, printre blocuri de piatră, prin locuri împădurite și înierbate.

Șoseaua se continuă dealungul coastei cu pante mari în serpentine lungi cu pante mici, marginită de pădure, de stânci aparente și de locuri înierbate cu iarba plină de flori, trecând prin micul Tunel care străbate un cap de deal. În 25 minute ajungem la Cabană

Floarea Reginei așezată în mijlocul unui păle de brad, având în fața ei grandioasa stâncă Piatra Altarului. Aici se găsește pensiune bună, masă bună, cam pipărată, dar face. Sunt poteci tănuite cari traversează și Bicazul și Pâr. Cupașilor. Pe aici s'au pierdut de restul grupului Ambasadoarea cu însoțitorul ei. O parte din excursioniști s'au oprit să ia masa aici, studenții și doctorul cu nevastă-sa și cu tânătorul excursiei au continuat drumul înainte străbătând înșorita Piatra Ghilcoșului, plină de vile mar', pitorești, strand și plajă - am avut ocazia să vedem plajisti și plajiste în tricouri colorate. - Vilele se țin lanț, rare, până aproape de Ghilcoș.

La cea mai mare bodegă din Poiana Ghilcoșului, la ceasul 13.5 și la Km. 3.800 dela Tunel, ne-am oprit și noi de-am luat masa și ne-am odihnit un ceas.

Restabiliți fizicește plecăm la ora 14.35 spre Lacul Ghilcoș, numai eu și cu tineretul studentesc; în 15 minute am străbătut cei 700 de metri.

Iezărul, Lacul Ucigaș, Lacul Ghilcoș sau Tăul, este așezat aproape în șaua muntelui Ghilcoș 1384. provenit după toate probabilitățile din scufundarea muntelui împădurit în acest loc, cuprinzând o suprafață de cca. 20 hectare, apă limpede cam e cristalul, străbătută în adâncul ei de resturile trunchiurilor de brad, din care se văd multe și astăzi. O adâncime maximă de 30 m. Lacul are forma de mare, cu latime lungi de circa 1400 m. iar cele de lățime

medii de circa 150 m. Prelungirea teului este de circa 300 m. dealungul Pâr. Suhordăului în partea N. V. a lui. Pe locul unde este acum Iezărul se unea Bicazul pe stânga lui cu Suhordăul, la vre un Km. mai spre sud cu Pâr. Licașului, mai spre V. cu alt Km. cu Pâr. Veresteiului și pe dreapta aproape de confluența Licașului cu Pâr. Hășmașului.

Lacul este înconjurat în părțile lui lungi de pădure de brad cu foarte puține alte specii de arbori, printre care Bicazul își continuă drumul până la izvoarele din care se formează; în celelalte părți sunt poiene.

Opus Vârfului Ghilcoș, pe stânga Bicazului este al doilea vârf înalt Suhordul Mare 1352 și spre S. V. de Tău, cel mai înalt vârf Lehoșul 1428.

La Tău este un restaurant bun, un birou de informații cheiu bun pentru ancorat bărci, cu care te poți plimba în voie pe toată suprafața lacului.

Pentru complectarea pitorescului tablou apare ca prin minune o ciobăniță românească păzind o turmă de vreo 50 de oi țurcan, pe care le-am și fotografiat pro memoria.

Toți restauratorii și proprietari de vile mi s'a plâns de grozăvia impozitelor pe care le plătesc.

Dela lac înainte șoseaua se întinde tot prin serpentine pe malul opus al muntelui, traversând codrii vechi de brad și țag scoborând spre Gheorgheni. Prin partee aceasta vizitarea minunilor naturale pe care le-am văzut este mult mai rapidă întrucât drumurile sunt mult

mai bune.

Drumul dela Gheorgheni care înconjoară Tăul în spre părțile de S. și de E. din colțul de N. E. o ia deacosta și la un Km. o parte se duce în serpentinele de care am vorbit, iar alta, ca drum de munte ocolind locurile grele să îndreaptă spre N. E. printre culmile Surducului, Piatra Arșitei și până la gura Pâr. Liptieșului continuând apoi pe Malul Bicazului către satul Bicazul Ardelean intrând în șoseaua mare Bicaz - Piatra-N.

Ne gândim că trebuie să ne întoarcem și tot pe drumul pe care am venit și până la Lancec sunt numai 14 Km. La drum băeți!

De și aceleași locuri, aceleași cascade, aceleași strâmtori, aceleași stânci uriașe, aceleași eschibițiuni gimnastice, totuși ni se par schimbate puțin în totalul lor. La 3.50 am plecat, am făcut mergând tot admirând tablourile veșnic schimbate până la Cabană Poleiu două ceasuri, restul de 7 Km. până unde ne aștepta mașina l'am făcut într'un ceas și 10 minute. La 7.15 am plecat, mergând cu aceleași transbordări ca și la venire ceva mai dese fiindcă era întuneric. La 10.15 ne facem intrarea în Piatra-N. morți de oboseală, dar mai mult satisfăcuți sufletește de cele văzute.

Piatra-N. 20 August 1933

Cetili
și răspândiți

„Avântul”